

Uit het bos

OJ Frère

Inhoudsopgave

Creatief	4
Gesloten deur	5
Tussen neus en lippen	6
Blijde verwachting	7
ADHD*	8
Tekens	9
Vensterraam	10
Consumentisme	11
In excelsis	12
Bui	13
Klimop	14
Kathedraal	15
Goudgerand	16
Branding	17
Blauwe maan	18
Verwacht	19
Regenwulpen	20
Eventueel	21
Helemaal niets	22
Eens gegeven... ..	23
Anno 2050	24
Zintuigen	25
Schrikkeljaar*	26
Aphorisme 50	27
Aphorisme 51	28
Mijn Bella	29
Zekerheid	30
Volger	31

Verplichting	32
Kindercircus	33
Waterhuishouding	34
Levensvreugde	35
Imago	36
Bronwater	37
Dierenleven	38
Speelveld	39
Knoppenwandeling	40
Gewone dag	41
Grensoverschrijdend	42
2.500*	43
Verbeelding	44
Wankel	45
Kruistocht	46
Weerhuisje	47
Is dit nu?	48
Het is weg	49
Dienstregeling	50
Schotschrift	51
En wel hierom	52
Hemel*	53
Losgeslagen	54

* Geschreven bij het Straatjournaal

Creatief

Ik ben ontzettend goed in dichten
Het rijm heeft geen geheim voor mij
Schrijf voor mijn neven en mijn nichten
Briljante verzen, spelfoutvrij

Geef mij maar marmer om te hakken
Hoewel ik ook in hout graag snij
Of klei om beelden uit te bakken
Een peulenschil is het voor mij

Laat mij maar op de cello strijken
Hijs me op de pianokruk
Je zult er echt van staan te kijken
Je zult gaan wenen van geluk

Geef mij een Canon of een Nikon
Zo eentje met een telelens
Ik weet zeker dat ik dan een prijs won
Met foto's van natuur of mens

Ik schep onsterfelijke dingen
Heb nog veel liedjes in mijn kop
Ik schep ze, laat de snaren zingen
Maar het allerliefste schep ik op

Gesloten deur

De deur gaat
niet meer open
Sleutel verbogen
Slot verstopt
Baard versleten

De knop beweegt
niet meer
De looper
staat stil
Onbewogen

Deze deur gaat
niet meer open
Nooit meer

Tussen neus en lippen

Verstrikt in snaren komen we
samen niet meer terug
Dus
zijn we DaDa als iedereen
Dat gaat niet over

Als ik post moet bezorgen
ben ik onderweg
Want
Ze hebben me gevraagd
in Schalkwijk

Onder de blauwe maan
nemen we een slokje
Maar
Er is geen donder aan,
ik ben vervangbaar

Door de chaos in m'n kop
hoor ik de telefoon
En
Op de Engelandlaan
zit ik te wachten,
te wachten
te wachten
Op de dood

Blijde verwachting

Stille uren in boomtoppen
Vluchten voor de
opkomende zon
In water
Op poten

Bolders en trouwringen
sluipen, verdampen
langzaam in zure regen
Zonder gedachten
Zonder bewustzijn

De sneeuw klok luidt
De berg ontwortelt
Er zit noord in de wind
Grijze muizen vallen
ten prooi aan koksmessen

Hoofdpijn schemert
in de tattooshop
We schrijven historie
in zwart-wit

De soep kookt over
De teerling valt
We dobbelen verder

Het is bijna morgen

ADHD*

Wat nou?
Hoezo?
Waar blijf je nou?
Ik sta hier al een uur

Heb je er al over nagedacht?
Nou?
Weet je het?
Echt niet?

Ik wel
Al dagen geleden
Dus eh...

Nou?
Komt er nog wat van?
Hoezo?
Wat nou?

IK BEN RUSTIG!

Tekens

Witte wieven zweven
Boven onnatuur
Boven het zomp
In de stilte
van de poelen

Zwarte weduwen hangen
Facet-ogen glimmend
Aan draden
Verkleefd
boven de crapaud

We huilen
Met de weerwolven
In het bos
Op de heuvel
Bij volle maan

De ascendant smeedt plannen
Het gesternte is gunstig
Venus en Jupiter zwijgen
In hun zevende huis

Vensterraam

Het is niet stil in oude zalen
Er is geen rust in laatste dagen
De bezadiging vlucht
Geen pijlen wijzen richting nooduitgang

We ontvluchten de hoop,
schuilen in protest,
drommen richting draaideur

Oude daken beschermen niet meer
Het beton blijkt ongewapend
Toch zit ik voor het vensterraam,
koester mijn illusies

Consumentisme

Het plakt aan borden
Straalt van lantarenpalen
Bedekt muren met
gestileerd en gelikt

We moeten,
willen,
verlangen
hopen
kopen
hebben

Alles met procenten
of
drie voor twee

Het is tenslotte
vijf voor twaalf
Geheel gratis

In excelsis

Ontstegen aan de wereld
Heilig verklaard
zweef je boven de toendra

Je ogen priemen
Je mond een lijn
Wilskracht in de kin

Eens geketend
Nu bevrijd
van tegenspraak

Je bent er nog
In pixels
In de camera's
van de vrije pers

Bui

Druppels vervormen woorden,
maken de zin bijna onmogelijk
Het vocht vult aan,
dwingt tot pauzeren

Plassen kringen
Voeten plakken
Stof waait niet meer op

Mijn pad heeft geen afdak
Vetklieren werken niet
voor mij

Langzaam doorweek ik

Als een aalscholver,
wijdvleugelig in de regenbui

Klimop

Het klimt op
Langs bomen
Langs gevels
Langs het draadframe
met de giraffenkop

Het kruipt
Hecht zich
Vast
Hoger
Hoger
Hoger

Het klimt op
Hoogmoed
zonder val

Kathedraal

Gevangen hangen gezangen
tussen pilaren als waren
de klanken gebeiteld in steen

Koren sporen verloren
de mensen tot wensen
van Gode en Gode alleen

De geest galmt
De klok slaat
De kansel klinkt
We luisteren stil

Want
Zorgen voor morgen
liggen verborgen
en voor steen en been
vluchten we heen

Goudgerand

Het piept
Het kreunt
Het kraakt
Groen in ondersteboven
Blauw in de morgen

Het bast
Het rommelt
Het klinkt
Nat in de schemering
Droog in het zonlicht

Vroeg of laat
spinnen we garen
Eens zullen we beseffen
dat de pot met goud
aan het einde van de regenboog
een illusie is

Branding

In schuim van golven
Verzacht door omslag
Opgelicht in de duistere nacht

Het is wreed
te sterven als eeuwig
voortdurende beweging,
stil te staan in de branding

Je meeuwen drijven,
zwemmen op blauw
of soms op spattend groen

Altijd ben je
Nooit weg
Maar altijd
de weg
naar de einder
Eindeloos

Blauwe maan

Een blauwe maan
gaat onder boven rode velden
Blaarkoppen blaten
in doorgehaalde patronen
Als we de hand lichten
valt het deksel

Onze gebroken neuzen wijzen
Oren gespist
Ogen gericht
Spieren gespannen

De opkomst van lentebloemen
verjaagt de herinnering aan
stramme ledematen,
aan lange winteravonden
onder lamplicht

De schijngestalte wast
De bubbel is gebarsten
Scherven brengen geluk
Toch is blauw niet
de kleur van de hoop

Helaas

Verwacht

Ik wacht
verwacht
Droom van
de bel
de komst
de klop
op de deur

Ik luister
en spits
mijn oren
En zit
vol overtuiging
vol van jou
bij de deur

Dus
kom jij
kom jij
Niet

Regenwulpen

Woorden schieten tekort
voor vluchten regenwulpen
of een reiger, stokstijf
aan de waterplas

Als beschrijving
putten we uit
afgekloven beelden,
 clichézinnen, gebed
in kreupelrijm

Emoties gieren langs
afgesleten staalkabels
strak gespannen boven
diepe wateren

De grond verzinkt
onder platvoeten,
onder de jezussandalen
van onze fantasie

Als we wakker worden
zijn we weer knapen,
herboren in stokoude riten,
Nirwana op het netvlies

Maar toch
schieten woorden tekort
Toch
vliegen regenwulpen over

Eventueel

Eventueel
organiseer ik
Een
Event
Voor jou alleen

Helemaal niets

Er is niets

Geen zon

Geen regen

Geen stilte

Geen geluid

Geen verdriet

Geen blijdschap

Geen tegen

Geen voor

Geen veel

Geen weinig

Helemaal niets

Vandaag

Eens gegeven...

In guilty pleasures
schemeren de putjes
in jouw billen
in dissonanten
in dystrofie

De vlek op het tafellaken
Het remspoor in de pot
Herinneringen aan
Platforms vol water
Bijna geweest

Ijsbloemen krabben
De wasmachine droogt
in de tijd
In de eeuwigheid
Als vogelpoep op de badrand

De afvoer loopt
In zwanenhalzen de glorie
Het is donker binnen
We snellen heen
De axolotl is bijna uitgestorven

Anno 2050

Afbreekbaar plastic verzandt
in gewijde grond
We verspelen ons krediet
aan bio-brandstof en müsli

De regen daalt neer
De piste smelt
Meeuwen drijven
op passaatwinden

Een ijsbeer zwemt langs
Poolwolven huilen
Slangen schuifelen
Een luiaard rekt zich uit

We schaffen een
stormparaplu aan
Tegen moessonregen
In Enkhuizen

Zintuigen

De randen van mijn brillenglazen
kaderen de wereld in
De schelpen van mijn oren
vangen steeds meer ruis

Beelden vervagen
Geluiden verstommen

Wat blijft is de herinnering

Gelukkig maar
Vroeger was immers alles beter

Schrikkeljaar*

Wat zie je bleek
Is er iets?
Ben je geschrokken?

Oh ja...
Het is 29 februari
Je bent jarig
Dat was je al drie jaar
niet meer geweest

Nou gefeliciteerd
Tot over vier jaar

Aphorisme 50

Nieuw is meestal een variatie
op een slechte keuze

Aphorisme 51

Als je niets hoeft heb je vaak de drang
om je overmatig in te spannen

Mijn Bella

Ik zing voor jou a capella
Ik vond je zo mooi
Wij samen in't hooi
Ik herinner het mij, o mijn Bella

Eens waren wij trouw
Wel bijna een jaar
Beminden w' elkaar
En ik noemde jou toen mijn vrouw

Maar nu ben jij koud
Versteend en afstandelijk
Ik ben nu alleen en verlaten

Ik voel me zo oud
Impotent en afhankelijk
Ik zou je er bijna om haten

Zekerheid

Het licht valt
Vluchtende schaduwen
verdwenen in stralen
veranderd in één wit vlak

Jouw hand tast
naar de mijne
Ongezien
Onzichtbaar
In stilte
In verblindende
zekerheid
van ons

Volger

Als jouw stem klinkt
zal ik niet zwijgen

Als je je oog opslaat
kijk ik met je mee

Niet omdat ik je slaaf ben
Niet omdat ik blind ben
Niet omdat ik niet anders kan

Ik volg je alleen
om je te begrijpen

Ik volg je
om te zien
hoe ik je
het beste
kan
bestrijden

Verplichting

Het moet
In lege ogen
Zacht golvend
Door ondiepe plassen
In stilte

Het gaat
Van kwaad
Tot iets minder
Op kromme wegen
Hartverscheurend

Het blijft
Door dik
Soms vloeibaar
Onder de korenmaat
Omdat

Het moet
Op dit moment
Voor altijd
Achter de oogleden
In stilte

Kindercircus

De lucht klaart
Boter op warme broodjes
De toonbank over
De stal uitgemest
De handdoek geworpen

Op ons aambeeld
slaat de klok
Op de draaischijf
groeit de gifbeker
Ongebakken deeg rijst

We drinken uit plassen
We volgen de pijlen
Slaan bruggen
Verbranden schepen
Vóór ons

Terwijl
De cliniclown danst
De trapezeartiest zweeft
En de mimespeler zich
zijn vergeten tekst herinnert

Waterhuishouding

Het zakt in duister
Diep onder de oppervlakte
Gestaag dalend
Aangetrokken, zwaar

Wortels zoeken
Vaten trekken
Doorlatende wanden
zuigen op

Boven is het groen,
nieuw ontluikend,
in frisse kleuren
Gestraald licht

Het herstijgt
Verdampt
Valt als druppels neer
Dan zakt het opnieuw

In het duister

Levensvreugde

Soms wil ik schreeuwen
De wereld laten weten
Dat ik besta
Dat jij bestaat
Dat het goed is
Samen met de hond

Soms wil ik dansen
Om het te tonen
Op straat
Op het plein
Op het fietspad
Op dinsdagochtend

Dan,
dan ga ik stil
in een hoekje zitten
en wacht
Wacht tot het overgaat

Imago

Je vleugels van papier
fladderen in minidruppels
Zwaar, doorschijnend
Moeizaam in de motregen

Zojuist geboren
Kwetsbaar ontpopt
Voor het eerst
jezelf

De verre zon lacht,
begroet je
met een regenboog

Bronwater

Bijna altijd
Loopt het water
van de bron weg
naar de zee

Bijna altijd
neemt het daarbij
onze dromen
met zich mee

Bijna altijd
laat het ons achter,
droevig
en berooid

En de weg terug
naar de bron
nee, die vindt het
bijna nooit

Dierenleven

Als ik vleugels had
kon ik zweven
boven de toppen
van de bomen

Als ik veren had
dan pronkte ik
ermee naar
iedere vrouw

Als ik een poes was
kon ik uren
in mijn mandje
liggen dromen

Als ik een hond was
kon ik kwispelen
en dan kwispelde ik
naar jou

Speelveld

Honden op het veld
Maken geen enkel doelpunt
Zij schijten het vol

Knoppenwandeling

Het wordt weer lente en je ziet
aan alle takken nieuwe knoppen
Die zich nu nog wat verstoppen
Met groene bladeren in 't verschiet

De rozen zijn er nu nog niet
Evenmin als zwarte bramen
Of bloemen met Latijnse namen
die zouden passen in dit lied

We gaan om twee uur buiten dwalen
En uitleg krijgen van een gids
Ter introductie van het voorjaar

Hij komt ons bij de auto halen
De oren houden wij gespist
En pas om vijf uur is hij klaar

Gewone dag

Het is

Een gewone dag
Zon op
Straks weer onder
Dan de maan

Gewone dag
Regen valt
Drone zoemt
Bom ontploft

Zo'n dag
Zon schijnt
Gletsjer smelt
Zee stijgt

Gewone dag
Honger knaagt
Kind sterft
Liefde voor jou

Een doodgewone dag

Grensoverschrijdend

Verworpen
Weggestemd
Niet meer modieus
Lig je
In de prullenbak

Alleen
Verlaten
Afgedankt door de tijd
Verdwij je
In vergetelheid

Eens was je
Schitterend
Vol van levensvreugde
Glom je
In je morgenrood

Ik kijk
Weer naar jou
Zie je liggen
En denk:
Ik hou van je

2.500*

Had ik het maar
Je kunt het niet winnen
Wel 10
Of 1.000
Of zelfs een miljoen

Een miljoen?
Wat moet ik daarmee?
Onvoorstelbaar!
Veel te veel!
Dan liever 2.500

Maar die kan ik niet winnen

Verbeelding

Rijmloos
Vormloos
Zonder ritme
Lege woorden
Inhoud onduidelijk...

Nee wacht
Dat is het niet

Dicht
Een open einde
Schip een beeld
Maak een gedachte
Gangbaar

Er is
Geen leegte
Er is
Geen niets
Alles is
Vol

Vol van verbeelding

Wankel

Hel rechts
Hel links
Pas vooruit

Evenwicht
Wacht even
Tot straks

Ogen gericht
Licht
In onzekerheid

Het gaat
Beter
Nu

Stap
Stap
Rechte lijn

Blik
Op de horizon
Blik
Op het verdwijnpunt

Kruistocht

Beeldschermen vluchten in schoolbanken
Kunstmatige intelligentie speelt
Buiten tolt de medicinebal langs
Netten tevergeefs, doelpalen verbogen

De bewakingscamera roept van
bellenblazen door plastic steelcirkels
Ballonnen klappen in oppervlaktespanning
Condooms weggeworpen in braamstruiken

De nucleaire stilte valt
De storm is gaan liggen
Als de bel luidt

Jij en ik staan er bij
We aanschouwen de wereld
Zacht drupt een traan

Weerhuisje

Jij eruit
Of
Ik eruit
Celsius bij jou
Fahrenheit bij mij

Jij houdt
het droog
Ik niet

Is dit nu?

Zwaar bedrukt
Van boven
In strakke broek
Omgevallen boom

Verroest fietsframe
Zweeft in
Modderplas
Gesloten tuinhek

Op stok
De gekooide parkiet
Geestverschijning
Als fata morgana

In de boomgaard
Regenboogparasols
Verstoten
Antisemitisch

Het verleden
In kruisbeeld
Ingeslapen
Voor altijd

Het is weg

Het is
verloren
In tijd
In mist
In stilte

Het is
verdwenen
Uit oog
Uit hart
Uit gedachten

Voor altijd
Afwezig
Weg
is het

Dienstregeling

Nieuw is oud van gisteren
Vandaag is het eerste uur
Zuchten met glimlach
Tranen vol melancholie

Als we zien, zwijgen we
Als we horen, praten we
er overheen, er onderdoor

In binnen zoeken we buiten
In afstand de nabijheid
In stilte de storm

Dus reizen we
Treinkaartje paraat
Voeten op de bank

Dus wachten we
op de conducteur
die helaas is wegbezuinigd

Verdwenen
in het laatste uur
van gisteren

Schotschrift

Letters
vormen woorden

Woorden
zinnen

Getypt

Geschreven

Ze staan er

Ze betekenen

Iets

Ik weet het
maar ik heb

Geen idee

En wel hierom

Te veel
Te groot
Te hard
Te gevaarlijk

Onzin
Onecht
Onterecht
Onbedaarlijk

Verward
Verziekt
Vergeeten
Verloren

Uitgelegd
Uitgeteld
Uitgevoerd
Uitverkoren

Hemel*

Is er een hemel achter de wolken?
Is daar whisky, is daar bier?
Zijn er engelen die hem bevolken?
Hebben ze er aards vertier?

Kun je er lachen, kun je er grienen?
Kun je er spelen, urenlang?
Kun je er ook geld verdienen?
Klinkt er nu en dan gezang?

Dat zou ik wel willen weten
Maar daarvoor moet ik eerst dood
Nou, dat kun je wel vergeten
Mijn plezier in 't leven is te groot!

Losgeslagen

Los van anker
Ketting verslapt
Dobber je
Drijf je
Op de zee
van onzekerheid

Je hapt naar adem
Trapt water
In je doorweekte
reddingsvest

De maalstroom
van de tijd
voert je weg
De vaste grond
verdwijnt langzaam
achter de horizon